Lietas Nr. C31304314
Lietas arhīva Nr. C-3043-14/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 25.martā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesnese S.Sondare izskatīja rakstveida procesā /pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu un

konstatēja:

2014.gada 22.janvārī /pers. A/, pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu, cēlusi Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ par līdzekļu piedziņu bērna uzturam.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2000.gada 6.martā dzimis pušu kopīgais bērns /pers. C/. Kopš bērna piedzimšanas atbildētājs nav devis līdzekļus bērna uzturam vai kā citādi palīdzējis, piedaloties bērna audzināšanā. Prasītāja viena pati nespēj nodrošināt bērnu, jo izdevumi mēnesī pārsniedz 490 EUR, ieskaitot komunālos pakalpojumus, uzturu, apģērbu, higiēnas preces un citus izdevumus. Puses dzīvo šķirti un atbildētājs apciemo bērnu vienu reizi mēnesī.

Ņemot vērā minēto, prasītāja lūdz tiesu piedzīt līdzekļus bērna uzturam 96,00 EUR apmērā, kas atbilst 30 % no minimālās mēneša algas. Vienlaicīgi prasītāja lūdz tiesu noteikt uzturlīdzekļus līdz sprieduma taisīšanai.

Līdz sprieduma taisīšanai lietā atbildētājs tiesai rakstveida paskaidrojumus nav iesniedzis. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta otro daļu, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmajai daļai un prasītājas lūgumam, tiesa atzīst par iespējamu izskatīt prasību rakstveida procesā, jo puses likumā noteiktajā kārtībā par tiesas procesu ir informētas.

Pārbaudot un novērtējot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Ņemot vērā, ka prasības pieteikumā ietvertspieteikumsnoteikt uzturlīdzekļu apmēru uz laiku līdz sprieduma taisīšanai, tiesa izskata lietu ārpuskārtas kārtībā, saskaņā ar procesuālās ekonomijas principu, izlemjot strīdu pēc būtības.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. A/ un /pers. B/ ir 2000.gada 16.martā dzimušā bērna /pers. C/ vecāki.

Saskaņā ar Civillikuma 179.pantu, vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Civillikuma 177.panta ceturtā daļa noteic, ka bērna uzturēšana ietver sevī ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu, izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšanu, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot viņu sabiedriski derīgam darbam).

Saskaņā ar 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", vecākiem [..] katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai jānodrošina uzturlīdzekļi 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Atbilstoši Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi", sākot ar 2014.gada 1.janvāri minimālā mēneša darba alga normāla darba laika ietvaros ir 320 *euro*.

No prasības pieteikuma izriet, ka atbildētājs līdzekļus bērna uzturam nesniedz un bērns atrodas prasītājas aprūpē un uzraudzībā.

Atbildētājs nav izmantojis savas likumā paredzētās tiesības – paskaidrojumus par prasības pieteikumu nav sniedzis, tajā norādītos faktus nav apstrīdējis.

Ņemot vērā Civillikuma 179.pantā nostiprināto absolūto vecāka pienākumu uzturēt bērnu, nevar būt strīda par to, ka atbildētāja pienākums ir maksāt prasītājai uzturlīdzekļus bērna uzturam.

Tā kā prasītāja lūdz piedzīt uzturlīdzekļus valstī noteiktajā minimālo uzturlīdzekļu apmērā, tiesai nav pamata vērtēt pušu mantisko stāvokli, un nepilngadīgā bērna /pers. C/ interesēs no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami uzturlīdzekļi 96 EUR apmērā sākot no

prasības celšanas dienas – 2014.gada 22.janvāra, bet ne mazāk kā 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Atbilstoši minētā likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktam, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu prasības summa ir maksājumu kopsumma par vienu gadu, un valsts nodeva no minētās summas, saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu, sastāda 172,80 EUR.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34., 35., 42.panta pirmo daļu, 193., 204.[1],205., 250.[25] pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, līdzekļus bērna /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 96 EUR (Deviņdesmit seši *euro*) ik mēnesi, sākot no 2014.gada 22.janvāra, bet ne mazāk kā 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai.

Noteikt, ka spriedums daļā par tiesas izdevumu samaksu izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas – 2014.gada 25.marta iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese S.Sondare